

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.912 van 24 februari 2016
in de zaak A. 205.417/XIV-35.752**

In zake : Bart SEYS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Gerard Davidsstraat 46, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Landsverdediging, thans de minister van Defensie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 juni 2012, strekt tot de
nietigverklaring van:

“1) Het Koninklijk Besluit nr. 8798 van 20 maart 2012, waarbij [M. V. C.] op
26 maart 2012 wordt benoemd in de graad van fregatkapitein militair
administrateur in het korps van het marinepersoneel, B.S. 30 april 2012

2) Het Koninklijk Besluit nr. 8799 van 20 maart 2012, waarbij [B. C.] op 26 maart
2012 wordt benoemd in de graad van luitenant-kolonel militair administrateur in
het korps logistiek van de landmacht, B.S. 30 april 2012

3) Het Koninklijk Besluit nr. 8872 van 11 april 2012 waarbij worden benoemd tot
geneesheer luitenant-kolonel: [S. L.], [D. V.], [J. M.], [W. V.] op 26 september
2012, B.S. 28 juni 2012

4) Het Koninklijk Besluit nr. 8873 van 11 april 2012 waarbij [B. D.] op
26 september 2012 wordt benoemd tot luitenant-kolonel in het medisch
ondersteunende korps, B.S. 28 juni 2012

5) De voorstellen van de Minister van Landsverdediging aan de Koning mbt. de bevorderingen tot luitenant-kolonel, zoals genotificeerd aan de verzoeker per schrijven dd. 26 maart 2012”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor verzoeker, en kapitein-commandant van het vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is officier van niveau A van de Landmacht. Hij is Nederlandstalig en behoort tot het korps van de Logistiek. Bij koninklijk besluit van 30 november 2011 wordt hij met ingang van 26 december 2005 bevorderd in de graad van majoor.

3.2. Verzoeker heeft tegen een aantal bevorderingen tot de graad van luitenant-kolonel in het kader van de bevorderingsronden 2009, 2009bis, 2010 en 2010bis beroepen tot nietigverklaring ingesteld, bij de Raad van State gekend onder de rolnummers A. 203.753/XIV-35.750, 204.893/XIV-35.751 en A. 212.547/XIV-35.643. In deze zaken wordt heden uitspraak gedaan bij arrest nr. 233.911 van 24 februari 2016.

3.3. Verzoeker neemt deel aan de “bevorderingsronde 2011” voor de bevordering tot luitenant-kolonel (fregatkapitein bij de marine).

Op 12 maart 2012 komt het korpsencomité Landmacht Logistiek bijeen om de titels en verdiensten te vergelijken met het oog op de bevordering in de graad van luitenant-kolonel. Er zijn 49 geschikte kandidaten - waaronder verzoeker - voor zes toe te kennen plaatsen. Verzoeker wordt ingedeeld in de waardegroep C en als 29ste gerangschikt. Het bevorderingscomité beveelt aan de minister de eerste zes gerangschikte kandidaten, die allen zijn gerangschikt in waardegroep A, aan voor de bevordering. [B. C.], wiens bevordering het voorwerp uitmaakt van de tweede bestreden beslissing, is als vijfde gerangschikt.

Op 12 maart 2012 komt ook het Intermachtencomité bijeen om de titels en verdiensten te vergelijken met het oog op de bevordering in de graad van luitenant-kolonel/fregatkapitein. Er zijn 272 geschikte kandidaten - waaronder verzoeker - voor negen plaatsen. Verzoeker wordt ingedeeld in de waardegroep C en als 183ste gerangschikt. Het bevorderingscomité beveelt aan de minister de eerste negen gerangschikte kandidaten, die allen zijn gerangschikt in

waardegroep A, aan voor de bevordering. [S. L.], wiens bevordering het voorwerp uitmaakt van de derde bestreden beslissing, is als vierde gerangschikt.

3.4. Met een nota van 26 maart 2012 worden de besluiten van het bevorderingscomité aan verzoeker ter kennis gebracht. Er wordt hem meegedeeld dat hij niet batig gerangschikt is en dat het “niet mogelijk [is] geweest [verzoeker] voor de hogere graad aan te bevelen”. Tevens wordt verzoeker verzocht “er echter nota van te nemen dat het uiteindelijke keuzerecht toekomt aan Zijne Majesteit de Koning”.

3.5. [B. C.], zijnde één van de zes door het korpsencomité van de Logistiek voorgedragen officieren, wordt bevorderd bij koninklijk besluit nr. 899 van 20 maart 2012 en dit met ingang op 26 maart 2012. Dit is de tweede bestreden beslissing. Ze is bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 april 2012.

De overige in dezelfde ronde door het korpsencomité van de Logistiek voorgedragen officieren (*supra*, punt 3.3.), worden bevorderd bij koninklijke besluiten van 11 april 2012, allen bekendgemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 9 juli 2012.

3.6. [S. L.], zijnde één van de negen door het Intermachtencomité voorgedragen officieren, wordt bevorderd bij koninklijk besluit nr. 8872 van 11 april 2012 en dit met ingang op 26 september 2012.

Bij hetzelfde koninklijk besluit worden eveneens bevorderd tot geneesheer-luitenant-kolonel, de geneesheer-majors [D. V.], [J. M.] en [W. V.].

Het voornoemde koninklijk besluit nr. 8872 van 11 april 2012 is de derde bestreden beslissing. Het werd bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 juni 2012.

3.7. De overige acht door het Intermachtencomité voorgedragen officieren worden bevorderd bij koninklijke besluiten van 11 april 2012 - bekendgemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 9 juli 2012 - met uitzondering van [P. H.] - de als vijfde voorgedragen kandidaat - die bevorderd wordt bij koninklijk besluit van 22 april 2012, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 13 juli 2012.

3.8. Bij koninklijk besluit n. 8798 van 20 maart 2012 wordt [M. V. C.] op 26 maart 2012 bevorderd in de graad van fregatkapitein militair administrateur in het korps van het marinepersoneel.

Dit is de eerste bestreden beslissing. Ze is bekendgemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 30 april 2012.

3.9. Bij koninklijk besluit nr. 8873 van 11 april 2012 wordt [B. D.] op 26 september 2012 bevorderd in de graad van luitenant-kolonel in het medisch ondersteunend korps.

Dit is de vierde bestreden beslissing. Ze is bekendgemaakt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 28 juni 2012.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Eerste exceptie ratione personae

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij voert in de memorie van antwoord een eerste exceptie aan betreffende de ontvankelijkheid van het beroep in zoverre verzoeker de nietigverklaring vordert van bevorderingen tot luitenant-kolonel of fregatkapitein die door de comités van andere korpsen werden voorgedragen. Concreet betreft het de bevordering van [M. V. C.] tot fregatkapitein militair

administrateur die is voorgedragen door het korpsencomité Marine (eerste bestreden beslissing) en de bevorderingen van de [D. V.], [J. M.] en [W. V.] tot geneesheer luitenant-kolonel die werden voorgedragen door het korpsencomité medisch technisch korps van de Medische Dienst (derde bestreden beslissing *partim*) en van [B. D.] tot luitenant-kolonel die werd voorgedragen door het korpsencomité medisch ondersteunend korps van de Medische Dienst (vierde bestreden beslissing).

De verwerende partij zet uiteen dat verzoekers kandidaatstelling werd onderzocht door het korpsencomité van de Logistiek van de Landmacht en daarna door het Intermachtencomité (belast met het onderzoek van de kandidaatstellingen die niet gunstig waren voorgedragen door de onderscheiden korpsencomités), waardoor verzoeker nooit in concurrentie is gekomen met officieren die bevorderd zijn op voordracht van andere korpsencomités. Verzoeker heeft aldus geen nadeel ondergaan door die bevorderingen, zodat hij geen voordeel kan halen uit de vernietiging ervan. Verzoeker heeft enkel belang bij de vernietiging van de benoeming van de kandidaten die met hem zijn vergeleken, met name [B. C.] (tweede bestreden beslissing) en [S. L.] (gedeeltelijk derde bestreden beslissing).

5. Verzoeker repliceert in de memorie van wederantwoord dat het feit dat er door een ander korpsencomité is “benoemd”, niet inhoudt dat hij geen belang zou hebben. Gezien via het gehanteerde mathematisch model van de homothetie en in het intermachtencomité uiteindelijk iedereen met iedereen wordt vergeleken, heeft hij belang bij *tabula rasa*.

In de laatste memorie volhardt verzoeker in zijn standpunt. Hij wijst er opnieuw op dat de voorstellen of aanstellingen in andere comités wel degelijk hun weerslag hebben op de voorstellen in het Intermachtencomité. Verzoeker wijst op de principes van de homothetie die worden toegepast door het Intermachtencomité, waarbij de quoterings die in de verschillende comités zijn gemaakt, met elkaar worden afgewogen. Elke kandidaat die een beroep doet op het

Intermachtencomité of via het Intermachtencomité de voordracht wil bekomen, heeft dus per definitie een belang bij het onderzoek van elke mogelijke voordracht of benoeming.

Beoordeling

6. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of een verzoeker die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij het door hem ingediende vernietigingsberoep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat het vereiste van het belang niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, punt B.4.3).

7. Te dezen komt verzoeker op tegen enerzijds één bevordering tot luitenant-kolonel als gevolg van de aanbevelingen gedaan door het korpsencomité van de Logistiek waartoe hij behoort en waarmee hij vergeleken werd ([B. C.] - tweede bestreden beslissing) en één bevordering als gevolg van de aanbevelingen gedaan door het Intermachtencomité waarmee hij werd vergeleken ([S. L.] - derde bestreden beslissingen). Anderzijds komt hij ook op tegen enkele bevorderingen tot luitenant-kolonel of fregatkapitein waarvan niet wordt betwist dat die het gevolg zijn van de aanbevelingen gedaan door andere korpsencomités.

In de voorliggende exceptie wordt onderzocht wat het belang betreft van verzoeker tegen de laatstvermelde bevorderingen. Concreet heeft de exceptie betrekking op de door verzoeker bestreden bevorderingen van [M. V. C.] (eerste bestreden beslissing), van [D. V.], [J. M.] en [W. V.] (derde bestreden beslissing *partim*) en die van [B. D.] (vierde bestreden beslissing). Of verzoeker belang heeft bij zijn beroep gericht tegen de overige door hem bestreden bevorderingen, maakt het voorwerp uit van het onderzoek van de navolgende exceptie (*infra*, punt 14 e.v.).

8. Artikel 44, §§ 1 en 3 van de wet van 1 maart 1958 ‘betreffende het statuut van de beroepsofficieren van de krijgsmacht’ (hierna: de wet van 1 maart 1958), zoals het van toepassing is op het voorliggende beroep, bepaalt:

“Art. 44. § 1. De benoemingen gebeuren binnen het korps of, in voorkomend geval, binnen de specialiteit waartoe de officieren behoren in toepassing van de bepalingen van artikel 27, §§ 1 en 2.

§ 2. [...]

§ 3. De hoofdofficieren worden benoemd binnen het in § 1 bedoelde korps volgens bijkomende regels, die de Koning bepaalt en die de belangen van de krijgsmacht moeten in overeenstemming brengen met een billijke intermachten- en interkorpsenverhouding in deze graden.”

Artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 7 april 1959 ‘betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren’ luidt:

“Het comité voor het officierenkorps waartoe de kandidaten behoren, onderzoekt de kandidaturen tot de graden van hoofdofficier. De kandidatuur tot de graden van hoofdofficier wordt eveneens onderzocht door het interkorpsencomité van het krijgsmachtdeel. Deze procedure wordt gevolgd voor het onderzoek van de kandidaturen van de officieren die door het korpscomité niet tot deze graden werden aanbevolen of waarvoor er geen korpscomité werd gehouden. De kandidatuur tot deze graden wordt eveneens onderzocht door het intermachtencomité. Deze procedure wordt gevolgd voor het onderzoek van de kandidaturen van de officieren die door het interkorpsencomité van hun krijgsmachtdeel niet tot deze graden werden aanbevolen of waarvoor er geen interkorpsencomité van hun krijgsmachtdeel werd gehouden.”

9. Luidens het op het geschil toepasselijke artikel 44, § 1, van de wet van 1 maart 1958 gebeuren de bevorderingen binnen het korps of, in

voorkomend geval, binnen de specialiteit, waartoe de officier behoort. Dit is voor verzoeker het korps van de Logistiek.

Aldus wordt verzoeker duidelijk in zijn beroepsloopbaan gehinderd door de bevorderingen die binnen dat korps zijn gebeurd, ongeacht of die bevorderingen steunen op een aanbeveling van het korpsencomité van het korps van de logistiek, dan wel op een aanbeveling van het interkorpsen- of intermachtencomité. Verzoeker heeft daarentegen geen belang bij de vernietiging van de bevorderingen in andere korpsen die het gevolg zijn van aanbevelingen geformuleerd in de andere korpsencomités. Hij is immers nooit in concurrentie met die officieren getreden noch kan hij in dat andere korps worden bevorderd, zodat een nietigverklaring van hun bevordering hem geen voordeel zou opleveren.

10. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van bevorderingen van officieren die door de comités van andere korpsen werden aanbevolen.

11. De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

B. “Bijkomende” exceptie ratione personae

Standpunt van de partijen

12. In de laatste memorie voert de verwerende partij aan dat verzoeker ondertussen kennis heeft genomen van haar memorie van antwoord en van het door haar neergelegde administratief dossier bevattende de proces-verbalen van het korpsencomité Logistiek en van het Intermachtencomité van 12 maart 2012. Zij stelt vast dat verzoeker, ondanks de verstrekte informatie, nagelaten heeft zijn beroep uit te breiden tot andere benoemingen die voortvloeien uit beide bevorderingscomités. Wat het korpsencomité Logistiek betreft, heeft verzoeker met kennis van zaken beslist om alleen maar de bevordering van [B. C.] te blijven bestrijden en om zijn beroep niet uit te breiden tot de vijf overige

bevorderingen. [B. C.] werd door het korpsencomité als vijfde kandidaat geklasseerd. Het valt volgens de verwerende partij “niet te begrijpen waarom verzoeker zijn beroep niet uitgebreid heeft tot de benoeming van de vijf overige kandidaten, met één kandidaat [...] die na [B. C.] werd gerangschikt”. Volgens de verwerende partij kan een dergelijke houding enkel maar getuigen van een gemis aan belangstelling voor het aangespannen geding en komt zulks neer op een negatie van zijn eigen belang. Van verzoeker mocht minstens worden verwacht dat hij in zijn memorie van wederantwoord zou hebben uitgelegd waarom hij het niet nodig heeft geacht zijn beroep niet uit te breiden tot de andere benoemingen. Wat het Intermachtencomité betreft, komt de verwerende partij tot eenzelfde vaststelling: verzoeker liet na de benoeming van de overige aanbevolen kandidaten aan te vechten en heeft met kennis van zaken aldus beslist om alleen maar de bevordering van [S. L.] te blijven bestrijden. Deze laatste werd door het Intermachtencomité als vierde kandidaat geklasseerd en het valt voor de verwerende partij niet te begrijpen waarom verzoeker zijn beroep niet heeft uitgebreid tot de benoeming van de vijf andere kandidaten die na [S. L.] werden geklasseerd.

13. Verzoeker repliceert in de laatste memorie dat deze exceptie laattijdig werd ontwikkeld en dus “per definitie [moet] verworpen worden.” Voorts is ze niet gegrond. Hij heeft een lange rechtsstrijd moeten voeren, een bijzonder lange, waarbij de grenzen van het menselijk draaglijke worden afgetast. Niet alleen dient hij telkenmale tegen zijn eigen bestuur, zijn eigen werkgever te procederen, wat bijzonder zwaar is. Bovendien weet hij natuurlijk ook dat hij daarmee telkens de belangen raakt van anderen. En een en ander heeft ook voor verzoeker zijn sociaal-economische consequenties en daarop speculeert de verwerende partij een beetje volgens verzoeker. Voorts stelt hij dat hij duidelijk de voorstellen van de minister betwist, waardoor om het even welke verdere uitwerking van deze voorstellen, *ab initio* gevitieerd zijn en heeft hij eerder duidelijk aangegeven dat het uitwerken van deze voorstellen uit de rechtsorde moeten worden verwijderd.

In fine van de laatste memorie komt verzoeker nog even terug op deze exceptie. Hij herhaalt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij permanent de loopgraven ingaat en hij meent dat hij al heeft gedaan wat menselijkerwijze mogelijk is. *A fortiori* is het onmogelijk gezien de verschillende bevorderingsbesluiten apart in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt. Dit zou dus inhouden dat verzoeker elke dag moet volgen wat wordt bekendgemaakt, om eventueel nog iets bijkomends te betwisten. Voorts stelt hij dat hij ook een eisuitbreiding kan vragen, maar dat dit *as such* niet nodig is. In de memorie van wederantwoord heeft hij aangegeven dat alle gevolgakten moeten worden vernietigd. Dit dient dan aanzien te worden als een eisuitbreiding, indien nodig, met betrekking tot “alle besluiten die zijn getroffen krachtens de initieel betwiste voorbereidende bestuurshandeling die volstrekt onrechtmatig is”.

Beoordeling

14. Zoals gesteld bij de behandeling van de eerste exceptie, heeft deze enkel betrekking op de bestreden bevordering van twee concurrenten waarvan één is aanbevolen door het korpsencomité van de Logistiek [B. C.] en een ander door het Intermachtencomité [S. L.]. De exceptie wordt derhalve enkel wat deze derden betreft, onderzocht.

15. Los van de vaststelling dat de vereiste van het actuele belang de openbare orde raakt - en aldus desgevallend ambtshalve kan worden opgeworpen - stelt de Raad van State vast dat de verwerende partij deze exceptie heeft opgeworpen in het eerste nuttige procedurestuk waarin deze voor het eerst kon worden aangevoerd.

Uit de gegevens van de zaak blijkt immers dat de verwerende partij in de memorie van antwoord uitdrukkelijk meldde dat op 9 juli 2012 nog andere bevorderingen dan deze die door verzoeker worden bestreden, bij uittreksel zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Voorts zijn als stukken opgenomen in het aan de Raad van State overgelegde administratief dossier, de lijst met de

door het korpsencomité Logistiek en het Intermachtencomité aanbevolen kandidaten en de bekendmaking van de bevorderingen van deze kandidaten in het Belgisch Staatsblad. Verzoeker was aldus, in die omstandigheden, laatstens bij de inzage van het administratief dossier, alsnog in de mogelijkheid om naar keuze, het voorliggende beroep uit te breiden in de memorie van wederantwoord met de onderwijl bevorderde concurrenten, dan wel een nieuw beroep tot nietigverklaring van deze bevorderingen in te dienen. In die omstandigheden is aldus de voor het eerst in laatste memorie opgeworpen exceptie niet laattijdig, en dit voorts los van de vaststelling dat verzoeker in de mogelijkheid was om met respect van zijn recht van verdediging, in zijn laatste memorie nog omstandig te repliceren op deze exceptie.

16. De vereiste van het belang is hiervoor aangegeven (*supra*, punt 6). Het belang dient inzonderheid actueel te zijn.

De bestreden bevorderingen zijn bevorderingen naar keuze. De bevorderde kandidaten werden bevorderd in functie van hun verkregen rangschikking in het respectievelijke bevorderingscomité en dit na een onderlinge vergelijking van alle concurrenten. Dit betekent dat verzoeker bij een eventueel vernietigingsarrest in concurrentie komt niet alleen met de laagst gerangschikte en bevorderde kandidaat, maar met alle kandidaten die als resultaat van dezelfde voordrachten bevorderd werden.

Een verzoeker, die ook kandidaat is, kan derhalve slechts voordeel putten uit het beroep indien hij minstens ook kan worden geacht de nietigverklaring te vorderen van de bevorderingen die in de begeerde hogere graad zijn gebeurd. Er moet immers - tot bewijs van het tegendeel - worden aangenomen dat wie zoals verzoeker voor zichzelf een bevordering wil, onvermijdelijk ook wil dat wie deze heeft gekregen, eruit wordt verwijderd om voor hem plaats te maken. Indien er, zoals te dezen, op grond van één enkele vergelijking en navolgende rangschikking meerdere bevorderingen te verlenen zijn - en te dezen geldt dit des te meer nu verzoeker in het eerste en tweede middel de wijze waarop deze

rangschikking en voordracht tot stand is gekomen betwist - heeft verzoeker slechts belang bij het beroep indien hij daarbij de meerdere kansen op bevordering die worden geboden, gevrijwaard houdt. Het komt immers in dit geval aan een verzoeker niet toe om redenen die hem eigen zijn, hierbij een selectie te maken onder de gestelde bevorderingen die hij wenst vernietigd te zien.

17. Uit het voorgaande volgt dat verzoeker de bevorderingen van zijn concurrenten in de te begeven bevorderingen, als resultaat van dezelfde bevorderingsprocedure, binnen het bereik van de Raad van State dient te brengen.

Dit heeft verzoeker niet gedaan.

In het inleidend verzoekschrift beperkt verzoeker zijn beroep tot de vernietiging van de bevordering van [B. C.] (vergelijking met verzoeker in het korpsencomité van de Logistiek) en van [S. L.] (vergelijking met verzoeker in het Intermachtencomité). Hij verklaart hierbij zijn selectie niet nader.

Vanaf de kennisgeving van de memorie van antwoord en de inzage van het dossier, mag worden aangenomen dat verzoeker wist of behoorde te weten dat de andere voorgedragen kandidaten gesteund op de aanbevelingen door de bevorderingscomités waaraan hij ook had deelgenomen, ook werden bevorderd. Van een zorgvuldige verzoeker mag aldus worden verwacht dat hij, in die omstandigheden, het nodige doet om de meerdere kansen op bevordering bij een eventuele vernietiging, gaaf te houden. Verzoeker heeft evenwel nagelaten de latere bevorderingsbesluiten van de overige concurrenten waarmee verzoeker werd vergeleken aan te vechten, hetzij door middel van een afzonderlijk annulatieberoep, hetzij door middel van een verzoek tot uitbreiding van het voorliggende beroep in zijn memorie van wederantwoord. De eigen persoonsgebonden redenen die verzoeker in de laatste memorie ter verklaring van zijn beperkt beroep geeft, staan er niet aan in de weg dat verzoeker desgevallend de rechtsgevolgen van zijn keuze dient te dragen.

Het argument in de laatste memorie dat hij heel duidelijk de voorstellen van de minister betwist, “waardoor om het even welke verdere uitwerking van deze voorstellen, *ab initio* gevitieerd is”, en dat hij overigens in de memorie van wederantwoord ook duidelijk heeft aangegeven dat het uitwerken van deze voorstellen, uit de rechtsorde moeten worden verwijderd, leidt niet tot een andere conclusie. Deze argumentatie gaat ervan uit dat de bevorderingen gevolgakten zijn - zoals hij zelf betoogt *in fine* van de laatste memorie - van de als vijfde bestreden beslissing. Los van het gegeven dat een uitbreiding van het beroep niet mag worden vermoed en het aan verzoeker toekomt de akten waartoe het beroep wordt uitgebreid, concreet en duidelijk aan te wijzen, kan zulks niet worden aanzien als een ontvankelijke uitbreiding van het beroep tot alle verleende bevorderingen. Deze voorstellen van de minister zijn voorbeslissingen genomen in het raam van een complexe handeling, waarvan de bevordering de eindbeslissing is en waarbij de voordrachten ervan een voorbereidend karakter hebben. In die zin zijn de navolgende bevorderingen door de Koning aldus geen loutere uitvoerings- of gevolgakten van deze voorstellen, maar nieuwe eindbeslissingen in een complexe rechtshandeling, waarvan niet mag worden verwacht dat ze als het ware geacht moeten worden al van bij de aanvang tot het voorwerp van het beroep te behoren.

In de mate dat verzoeker thans in zijn laatste memorie het voorliggende beroep ter zake uitbreidt, is dit voorts laattijdig nu hij de vraag tot uitbreiding voor het eerst op ontvankelijke wijze had kunnen aanbrengen in zijn memorie van wederantwoord vermits hij op dat ogenblik ter zake over de vereiste feitelijke kennis bezat dat hij geen van de voorziene bevorderingen zou verwerven.

18. Uit wat voorafgaat volgt dat het beroep tot nietigverklaring er in wezen op neerkomt dat verzoeker om redenen die hem eigen zijn, een vrije keuze doet onder zijn concurrenten wiens bevordering volgens hem moet worden vernietigd. Aldus blijven de niet-bestreden bevorderingen vastgesteld als gevolg van dezelfde aanbevelingen, bestaan en zijn die thans onherroepelijk. Verzoeker heeft aldus elke kans verloren om een van deze bevorderingen in de wacht te

slepen. Hieruit volgt dat een eventuele nietigverklaring van de twee wel door hem bestreden bevorderingen niet meer tot gevolg kan hebben dat de verwerende partij kan overgaan tot een adequate vergelijking van de titels en verdiensten van alle kandidaten voor de te begeven bevorderingen, waarmee verzoeker in concurrentie treedt en met wie hij dient te worden vergeleken.

Door deze handelwijze verliest het beroep zijn actueel belang nu verzoeker de tussengekomen handelingen in rechte niet heeft betwist.

19. De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

C. Exceptie wat de vijfde bestreden beslissing betreft

Uiteenzetting van de exceptie

20. De verwerende partij betwist in de memorie van antwoord het belang van verzoeker bij de nietigverklaring van deze beslissing. Zij wijst er op dat de minister na een nietigverklaring van de bevorderingen gehouden zal zijn om een nieuw bevorderingsvoorstel te doen aan de Koning dat rekening houdt met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State zodat niet kan worden ingezien welk belang verzoeker heeft bij de nietigverklaring van het eerdere bevorderingsvoorstel. Bovendien vond het voorstel van de minister zijn neerslag in de handtekening die hij plaatste op de ontwerpen van benoemingsbesluiten die daarna ter ondertekening werden voorgelegd aan de Koning. Bij een nietigverklaring van de bevorderingsbesluiten wordt dus zowel het voorstel van de minister als de beslissing van de Koning vernietigd. Ook vanuit dit oogpunt heeft verzoeker volgens de verwerende partij geen belang bij de nietigverklaring van het voorstel van de minister dat besloten ligt in de bevorderingsbesluiten.

In een laatste memorie wijst de verwerende partij er op dat er geen apart document bestaat met een voorstel van de minister aan de Koning tot

bevordering van bepaalde officieren. Het voorstel van de minister is vervat in de ontwerpen van het koninklijk besluit tot bevordering en een begeleidend verslag aan de Koning die werden overgemaakt met een document “overmaking van bescheiden aan het Paleis”. De verwerende partij meent dan ook dat de vijfde bestreden beslissing onbestaande is.

21. Verzoeker verwijst in de memorie van wederantwoord naar het arrest van de Raad van State nr. 197.179 van 22 oktober 2009 en stelt dat alle koninklijke besluiten die zijn getroffen krachtens deze voorbereidende bestuurshandeling, tevens als gevolgakten uit de rechtsorde moeten worden verwijderd.

In de laatste memorie voegt hij er aan toe dat het om een voorbereidende bestuurshandeling gaat die onmiddellijke en definitieve rechtsgevolgen heeft en die dus ook meteen kan worden betwist, zonder dat dit hoeft te wachten totdat er een eindpunt wordt gesteld aan de complexe administratieve handeling. Het gaat om voorstellen die op een gegeven moment aan verzoeker zijn genotificeerd “en hoe of in welke slagorde of volgorde die dan aan de Koning worden overgemaakt, op duidelijke of chaotische wijze, dit verandert er niets aan.”

Beoordeling

22. Zonder dat de Raad van State moet onderzoeken of, zoals de verwerende partij betoogt, de vijfde bestreden beslissing al dan niet bestaat, is deze een voorbeslissing met het oog op de finale bevordering door de Koning van de voorgedragen kandidaten tot luitenant-kolonel of fregatkapitein. Voor de ontvankelijkheid van het beroep ertegen volstaat dit evenwel niet. Ook is vereist dat verzoeker van een voldoende belang bij het beroep doet blijken.

Het belang bij het aanvechten van een dergelijke beslissing bestaat er in om, middels de vernietiging ervan, de weg vrij te maken om zelf de

geambieerde bevordering door de Koning te verkrijgen voor één van de beschikbare plaatsen als luitenant-kolonel of fregatkapitein. Er moet dan ook worden aangenomen, in de lijn van het arrest van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak inzake nv Amec Spie Belgium, nr. 152.174 van 2 december 2005, dat het belang verdwijnt als de voorbijgeane kandidaat de uiteindelijke bevorderingen door de Koning van de concurrenten niet betwist, of als hij dat te laat doet. Dan zijn immers deze bevorderingen definitief geworden. De gevraagde vernietiging door de Raad van State van een daaraan voorafgaande beslissing vermag niet verzoeker alsnog voor die betrokken bevorderingen weer op de been te krijgen.

23. Zoals bij de behandeling van de voorgaande exceptie is vastgesteld (*supra*, punt 17), heeft verzoeker de bevordering door de Koning van verschillende concurrenten in de geambieerde plaatsen niet met een rechtstreeks beroep bestreden, noch heeft hij regelmatig en tijdig de uitbreiding van het voorliggende beroep gevraagd.

Op grond van wat voorafgaat, is verzoeker bijgevolg zonder actueel belang om de gevraagde nietigverklaring van de vijfde bestreden beslissing te krijgen, nu een vernietiging ervan geen nuttig effect meer kan sorteren.

24. Verzoeker heeft geen belang bij de nietigverklaring van deze voorbeslissing.

De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

D. Conclusie

25. Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig februari tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,

kamervoorzitter,

Carlo Adams,

staatsraad,

Kaat Leus,

staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques